

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.113.574 van 12 december 2002
in de zaak A. 73.111/VII-15.184.**

In zake : 1. Francis DESCAMPS,
 wonende te WESTKERKE,
 Brugsesteenweg 12,
 2. Dirk BOGAERT,
 wonende te WESTKERKE,
 Eernegemstraat 68

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
WEST-VLAANDEREN.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Francis DESCAMPS en Dirk BOGAERT op 3 februari 1997 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 5 december 1996, waarbij uitspraak wordt gedaan over het administratief beroep van verschillende omwonenden tegen de vergunning die het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg op 15 juli 1996 heeft verleend aan Ivan CAPELLE, voor de verdere exploitatie van een garage-carrosseriewerkplaats gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke (Oudenburg), voor een termijn van twintig jaar;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van eerste verzoeker;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van F. DESCAMPS, die verschijnt, en van Industrieel ingenieur B. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 9 februari 1967 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een vergunning, voor een termijn van dertig jaar, voor de exploitatie van een garage-carrosseriewerkplaats aan de Brugsesteenweg in Oudenburg. Op 27 december 1973 verleent ze een vergunning voor de uitbreiding ervan.

Volgens het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 9 februari 1979, ligt de inrichting in woongebied, volgens het BPA "Westkerke-Centrum-Oost", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 7 juli 1992, deels in een bedrijventerreinzone voor KMO's, deels in een zone voor gesloten bebouwing, en deels in een bouwvrije zone en zone voor wegenis.

1.2. Op 15 april 1996 dient de exploitant een nieuwe aanvraag in om de garage-carrosseriewerkplaats verder te exploiteren. Op 15 juli 1996 verleent het

college van burgemeester en schepenen een vergunning, voor een termijn van twintig jaar, voor :

"Rubrieken :

2.2.2.d.a. Stallen van maximaal 10 voertuigwrakken.

3.1. Het lozen van bedrijfsafvalwater in de openbare riolen, afkomstig van het reinigen van voertuigen en werkplaats en lavabo in werkplaats, met een hoeveelheid van 200 m³/jaar.

3.3. Het lozen van huishoudelijk afvalwater, afkomstig van de sanitaire installaties, in de openbare riolen, met een hoeveelheid van 50 m³/jaar.

4.3.b.1. Een spuitcabine van het merk Belmeko van 9,7 kW (7,5 kW aanzuiging en 2,2 kW afzuiging), voorzien van paint-stop filters en lozing van de afvoergassen via een voldoende hoge schoorsteen.

15.3. Een herstelwerkplaats met 4 schouwputten en een brug.

15.4.1. Een wasplaats voor minder dan 10 voertuigen per dag.

16.3.2.1. Twee compressoren van 4 kw en 2,2 kw met bijhorende luchtvaten van 2 x 200 liter

17.3.3.1. Opslag van koelvloeistof, zuur, vernis, thinner, spoelthinner, met een hoeveelheid van 505 liter.

17.3.4.1. Opslag van 200 liter spoelthinner.

17.3.5.1. Opslag van verf, verharder, vernis, thinner met een hoeveelheid van 245 liter.

17.3.6.1.b. Opslag van 1.000 liter mazout in een bovengrondse metalen enkelwandige tank die zal worden ingekuipt.

17.3.7.1. Opslag van 1.000 liter motorolie in vaten en 2.000 liter afvalolie in een nieuw te plaatsen bovengrondse metalen dubbelwandige tank".

Er wordt een reeks bijzondere voorwaarden opgelegd.

1.3. Een aantal buurtbewoners, onder wie verzoekers, tekenen administratief beroep aan.

Na gunstige adviezen van de afdeling milieuvergunningen van West-Vlaanderen, de afdeling ROHM West-Vlaanderen, voorwaardelijk gunstige adviezen van de Vlaamse Milieumaatschappij en de provinciale milieuvergunningscommissie en na ongunstig advies van OVAM wordt op 5 december 1996 de bestreden beslissing genomen.

De beslissing houdende het verlenen van de vergunning wordt bevestigd, maar de door de provinciale milieuvergunningscommissie voorgestelde bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd (geurfilterinstallatie, verbod op het plaatsen van tweedehandswagens op sommige gedeelten van het terrein, het laten uitvoeren van een akoestisch onderzoek).

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een BPA 'Westkerke-Centrum-Oost' (dd. 7/7/1992) deels in een bedrijventerreinzone voor KMO's en deels in een gesloten bebouwingszone en in een bouwvrije zone en wegenis;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de gevraagde inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de opslag van voertuigwrakken beperkt wordt tot 10; dat mits naleving van de opgelegde voorwaarden de hinder hierdoor beperkt kan worden;

Overwegende dat de 3 ondergrondse houders van resp. 2 x 6000 l voor mazout en 1 x 12.000 l voor benzine niet meer in gebruik zijn; dat ze ook niet worden aangevraagd; dat het definitief buiten gebruik stellen van de houders geregeld wordt in art. 5.17.2.3.13 §3 van titel 2 van Vlarem; dat hierdoor bodem- en grondwaterverontreiniging kan worden voorkomen;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater dient afgevoerd te worden via een ruim gedimensioneerde bezink- en koolwaterstofverwijderingsinstallatie; dat deze maatregel reeds is opgenomen in het vergunningenbesluit;

Overwegende dat de geluidshinder hoofdzakelijk te wijten is aan de aanzuigventilator van de spuitkabine; dat de aanzuigopening zich achteraan het bedrijf bevond in de richting van de aanpalende woningen; dat momenteel deze opening verplaatst is in de richting van de aangrenzende ambachtelijke zone; dat de doeltreffendheid van deze maatregel zal moeten blijken uit een beperkt akoestisch onderzoek;

Overwegende dat de inrichting vergund was voor een verfspuitkabine met aspirator van 2,2 kW; dat deze vervangen is door een nieuwe spuitkabine van 9,7 kW met paint-stop filters; dat kan getwijfeld worden aan het vermogen van de spuitkabine en aan de verhouding tussen de ventilatoren; dat de afgassen destijds via een schouw van ca. 7 m werden afgezogen; dat er nog steeds geurproblemen waren; dat de bestaande schouw vervangen is door een nieuwe schouw van 15 m hoogte; dat er een veel grotere verspreiding zal zijn van de geloosde afgassen; dat het teneinde de geurhinder te voorkomen aangewezen is een efficiënte geurfilter te installeren;

Overwegende dat de gevaarlijke produkten opgeslagen worden in een apart afgesloten lokaal, opgetrokken uit metselwerk en voorzien van een brandwerende deur; dat het lokaal ook ingekuipt is zodat de gemorste vloeistoffen niet in de werkplaats kunnen vloeien;

Overwegende dat de klachten en bezwaren hoofdzakelijk betrekking hebben op het niet altijd naleven van de opgelegde voorwaarden; dat het toezicht op de naleving van de milieuvergunning en van de voorwaarden geregeld wordt in art. 58 van titel 1 van Vlarem;

Overwegende dat de opgelegde voorwaarden zoals opgenomen in het besluit van het Schepencollege niet van die aard zijn dat de risico's tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt; dat het aangewezen is strengere voorwaarden op te leggen ter vrijwaring van de woonkwaliteit van de direct aanpalende woonzone;

Overwegende dat het ongunstig advies van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij, luidende als volgt :

'Adviseert de aanvraag ongunstig omdat o.a. de opslag van wrakken dient te gebeuren op een vloeistofdichte vloer en nog werken hieromtrent noodzakelijk zijn; de schouwputten niet lekdicht zijn en de inrichting getuigt van een slordige

uitbating; een koolwaterstofafscheider noodzakelijk is daar de afvalwaterstroom verontreinigd is met koolwaterstoffen.'

niet kan in aanmerking worden genomen en wordt weerlegd door het feit dat er aan die bezwaren wordt tegemoetgekomen door het opleggen van de nodige voorwaarden;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de aanvrager, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

'Het gaat hier om een burenruzie. Er is ook klacht neergelegd i.v.m. geurhinder. Wat de hoogte van de schouw betreft, wensen we ons in regel te stellen overeenkomstig de Vlare-normen. Aangezien de bouwvergunning gekoppeld is aan de milieuvergunning, zijn de werken stilgelegd op het moment dat er beroep werd ingediend. In het voorjaar zou kunnen gestart worden met het overbouwen van de garage. De schouw is momenteel 16 m hoog. We weten dat er geurfilters bestaan. De bouw van de schoorsteen werd opgelegd door de gemeente. Er is een verbetering van de geluidshinder door demping aan het aanzuigpunt.'

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de beroepen derhalve gedeeltelijk gegrond zijn;
(...)"

2. De rechtspleging

Overwegende dat in het auditoraatsverslag de verwerping van het beroep wordt voorgesteld; dat de hoofdgriffier bij de kennisgeving van het auditoraatsverslag aan de verzoekende partijen melding heeft gemaakt van artikel 21, zesde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 14quater, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Overwegende dat de tweede verzoeker niet binnen de termijn van dertig dagen, gesteld in voornoemd artikel 21, zesde lid, een verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend; dat krachtens die wetsbepaling te zijnen aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt;

3. De ontvankelijkheid van het beroep

Overwegende dat de verwerende partij een aantal "voorafgaandelijke fundamentele opmerkingen" maakt; dat zij stelt dat het verzoekschrift, "dat vooral handelt over het onbegrip van de overheid en de onwil van diezelfde overheid om op te treden tegen de aangeklaagde toestanden", dertien

bladzijden telt en dat het "een hele opgave" is om er de aangevoerde redenen tot nietigverklaring uit "te destilleren";

Overwegende dat aldus niet de onontvankelijkheid wordt opgeworpen van het beroep; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie eerder een kritiek lijkt in te houden op de wijze waarop het verzoekschrift werd opgesteld en op de aard van de grieven die werden geformuleerd; dat het verzoekschrift, zoals hierna zal blijken, een aantal middelen bevat, die door de verwerende partij als dusdanig werden beantwoord; dat uit de in het verzoekschrift gegeven uiteenzetting kan worden opgemaakt welke rechtsregels verzoeker geschonden acht, en dat hij bovendien uiteenzet op welke wijze die rechtsregels geschonden geacht worden;

4. De gegrondheid van het beroep

4.1.1. Overwegende dat in een eerste middel (A) verzoeker stelt dat de spuitcabine moet worden beschouwd als een nieuwe inrichting, die verboden is op minder dan 50 meter van woongebied; dat hij desbetreffend betoogt wat volgt :

"(...)

Heel specifiek voor de nieuwe spuitcabine en de verscheidene nieuwe openingen en/of nieuwe schouwen, die achteraf opgericht werden met of zonder vergunning en daadwerkelijk gebruikt werden, moet het aspect nieuwe inrichting benadrukt worden, naast het aspect uitbreiding (vermits die er vroeger niet stonden), tegelijk met het aspect verergering in het hinderen zoals blijkt uit onze klachten.

(...)

De drijfkracht van de spuitinstallatie wordt opgevoerd van $\pm 2,21$ kW tot een totaal vermogen van 9,7 kW (waarvan 7,5 kW aanzuiging en 2,2 kW afzuiging), wat een duidelijke versterking van de nieuwe installatie beduidt";

dat ook wordt aangevoerd dat de spuitactiviteiten onverenigbaar zijn met de woonomgeving "door hun omvang zelf zowel in volume als in periodiciteit", waardoor ze "kunnen gelijkgeschakeld worden met een quasi constante en relatief grootschalige activiteit"; dat hij verwijst naar "de gemeenschappelijke bepalingen zone 3 (Bedrijvenzone voor KMO)" volgens dewelke "enkel toegelaten worden : bedrijven die niet hinderend zijn op gebied van geluid, geuren, stofuitwasemingen in KMO zones en bijgevolg des te meer niet hinderend voor de woonzones in de

onmiddellijke omgeving"; dat hij voorhoudt dat "de meters hoge schoorsteen" voor de meeste nabije bewoners een gevaar vormt ("instorting en wegwaaien"); dat in het vijfde middel (F), onder punt "7", wordt gezegd dat :

"7) Door de specifieke manier van behandelen van de dossiers constateren we dat nooit enige spraak is van de vele vragen i.v.m. de inplanting van die KMO zone in het BPA plan. De Bestendige Deputatie herneemt ook die opmerkingen niet (doc. nr. 4) terwijl wij in de overtuiging blijven dat de kern van de problemen o.m. daar te zoeken is";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij, wat het eerste middel (A) betreft, in essentie antwoordt dat de gevraagde spuitcabine met haar totale drijfkracht van 9,7 kW een inrichting klasse 3 is, waarvoor de verbods- en afstandsbepalingen van artikel 5.4.1.2 van Vlarem II niet gelden en dat het dus zeker niet gaat om een gevaarlijk grootschalig of industrieel bedrijf; dat zij stelt dat de geurhinder wordt beperkt door het verhogen van de schouw van zeven tot vijftien meter (waarvoor reeds een bouwvergunning is verleend) en door het verplichten van een efficiënte geurfilterinstallatie; dat zij in haar antwoord verduidelijkt wat het "Witab-rapport" is, namelijk een advies dat werd verleend aan het college van burgemeester en schepenen, voor de beslissing in eerste aanleg; dat zij erop wijst dat een eventueel gebrek aan een in eerste aanleg verleend advies niet de bestreden beslissing kan raken; dat zij voorts benadrukt dat de nodige aandacht werd besteed aan het stedenbouwkundig aspect;

4.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daaraan geen nieuwe argumenten toevoegt;

4.1.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie onder meer stelt :

“De overwegingen van deze beslissing dat ‘de gevraagde inrichting (...) verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften’ bevat geen enkel antwoord op de elementen van verzoekers bezwaar en van het administratief dossier. Bovendien is zij strijdig met art. 2.3 van de gemeenschappelijke bepalingen en definities betreffende bedrijvzones voor K.M.O. (Vlarem) luidend : ‘slechts bedrijven die niet hinderend zijn op gebied van geluid, geuren en stofuitwasemingen mogen toegelaten worden’”;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij, die het bijzonder plan van aanleg niet overlegt, niet betwist dat de stedenbouwkundige bepalingen daarvan het door verzoeker aangehaalde voorschrift bevatten (slechts bedrijven die niet hinderend zijn mogen in de KMO-zone worden toegelaten); dat de bestreden beslissing vermeldt dat de inrichting gelegen is binnen het door dit bijzonder plan van aanleg beheerst gebied en dat het bedrijf hinder veroorzaakt, al kan deze weliswaar tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt; dat de omwonenden in hun bezwaren en de beroepsindieners in hun grieven de nadruk legden op het hinderlijk karakter van het bedrijf; dat de bestreden beslissing er zich toe beperkt te stellen dat de “gevraagde inrichting (...) verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften”; dat de bestreden beslissing door die summiere motivering, over de bezwaren en grieven van de omwonenden en over de bindende bepaling van het bijzonder plan van aanleg is heengestapt; dat, in de gegeven omstandigheden, de verwerende partij moest onderzoeken of de inrichting verenigbaar was met voormelde verbodsbepaling; dat dit niet is gebeurd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld in hoofde van tweede verzoeker.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 5 december 1996, waarbij uitspraak wordt gedaan over het administratief beroep van verschillende omwonenden tegen de vergunning die het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg op 15 juli 1996 heeft verleend aan Ivan CAPELLE, voor de verdere exploitatie van een garage-carrosseriewerkplaats gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke (Oudenburg), voor een termijn van twintig jaar.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep van de eerste verzoeker, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het beroep van de tweede verzoeker, bepaald op 99,16 euro, komen te zijnen laste.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twaalf december tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.